

A volt vezető tisztségviselőt az öt eljárási költségben marasztaló rendelkezés ellen önálló fellebbezési jog illeti meg. A saját nevében előterjesztett fellebbezésben támadhatja az elsőfokú végzést azzal is, hogy a törvény szerinti feltételek azért nem teljesültek, mert a felszámolási eljárás egyszerűsített módon történő befejezésére nem volt törvényes lehetőség.

Alkalmazott jogszabályok :Cstv.63/B.§ (6) bekezdése

Győri Ítéltábla: Fpkf.II.25.397/2013/2.

Az elsőfokú bíróság 2011. május 11-én érkezett hitelezői kérelem alapján a 2011. július 27. napján jogerőre emelkedett Fpk.08-11-000326/6. számú végzésével az adós fizetéseképtelenségét megállapította, és felszámolását elrendelte. A felszámolás kezdő időpontja 2011. augusztus 3. napja.

A felszámoló 2012. augusztus 17-én kérelmet terjesztett elő a felszámolási eljárás egyszerűsített módon történő befejezése iránt. Arra hivatkozott, hogy „az adós iratanyaggal és vagyonnal nem rendelkezik, ezért az eljárás a technikailag lebonyolíthatatlan, a hitelezői igények kielégítésére nincs vagyoni fedezet.” A zárójelentés szerint a felszámolás során határidőben három hitelező jelentett be hitelezői igényt, amit a felszámoló nyilvántartásba vett. Előadta, hogy az adós utolsó vezető tisztségviselőjét, G. I.-t 2011. szeptember 3-án kelt levelével felszólította arra, hogy amennyiben az adós nyilvántartásainak, illetve könyvvezetésének hiányosságait nem pótolja, egyszerűsített felszámolási eljárást fog kezdeményezni. „Az adós képviselője részben teljesítette a Cstv-ben foglalt kötelezettségeit, a volt képviselő 2011. október 4-én megjelent a felszámolónál, és erről a jegyzőkönyv készült”. Ez jegyzőkönyv azt tartalmazta többek között, hogy az „adós volt vezetője átadta a felszámolónak a tevékenységzáró mérleget, és a cégben fellelhető iratok is átadásra kerültek tételes átvizsgálás nélkül.” Igazolta a felszámoló, hogy az egyszerűsített eljárás kezdeményezéséről tájékoztatta a hitelezőket.

Az elsőfokú bíróság a 2013. március 14. napján kelt 3.Fpk.08-11-000326/21. számú végzésében az adós felszámolási eljárását egyszerűsített módon befejezetté nyilvánította, elrendelte az adós megszüntetését és a cégjegyzékből történő törlését. A felszámoló díját 381.000,- Ft-ban határozta meg. Az adóst megillető 9.000,- Ft pénzeszközt az R. Kft. hitelező „a” rangsorú követelésének részbeni kiegyenlítésére átadta, és megállapította, hogy az adós vagyona a felszámolás költségeire sem elegendő. Megkereste a Győri Törvényszék Gazdasági Hivatalát, hogy 78.017,- Ft regisztrációs díjat utalja ki a felszámolónak, valamint a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalát, hogy 112.483,- Ft díjkiegészítést utaljon ki a felszámolónak. Kötelezte az adós volt vezetőjét, G. I.-t, hogy 15 napon belül fizessen meg a R. Kft.hitelező részére 75.000,- Ft eljárási költséget, és az állam javára, a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalához 112.483,- Ft eljárási költséget. Határozatának indokolása szerint a felszámoló a nyilvántartásba vett hitelezőket a felszámolás egyszerűsített módon történő befejezéséről tájékoztatta, akik e felhívásra nem

nyilatkoztak. A felszámoló előterjesztése alapján megállapította, hogy az egyszerűsített felszámolás elrendelésének a Cstv. 63/B.§ (1) bekezdése szerinti feltételei közül az irathiany és vagyonhiány egyaránt fennáll. A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Céginformációs és az Elektronikus Cégeljárásban Közreműködő Szolgálatának elektronikus beszámoló portálján található adatok alapján megállapította, hogy az adós volt vezető tisztségviselője a felszámolást megelőző három évben eleget tett a beszámoló letétbehelyezési és közzétételi kötelezettségének, azonban az egyszerűsített felszámolási eljárásra részben a könyvvezetés és nyilvántartások hiánya miatt került sor, ezért az adós volt ügyvezetőjét a Cstv. 63/B.§. (6) bekezdésének első fordulata alapján marasztalta az eljárás költségeiben.

Az elsőfokú végzésnek az öt eljárási költségekben marasztaló rendelkezései ellen G.I., az adós volt vezetője terjesztett elő fellebbezést, melyben – tartalma szerint - annak megváltoztatásával az eljárási költségek megfizetésére vonatkozó rendelkezés mellőzését kérte. Arra hivatkozott, hogy álláspontja szerint a felszámoló nyilatkozatából és az általa előterjesztett iratokból nem állapítható meg a felszámolás egyszerűsített módon való befejezését megalapozó törvényi feltételek közül „az irathiany fennállása”. A felszámoló öt ugyanis a felszámolás kezdő időpontját követően a 2011. szeptember 3-án kelt levelével szólította fel a Cstv. 31.§-ában meghatározott kötelezettségei teljesítésére. Ezt követően a meghatalmazott képviselője 2011. október 4-én a felszámolónak átadta az adós szövetkezet teljes iratanyagát, az erről készült jegyzőkönyvet a felszámoló becsatolta. Ezt követően pedig őt a felszámoló nem szólította fel újabb iratok becsatolására, a bírósághoz írt kérelmében sem jelölte meg, hogy konkrétan milyen iratok nem kerültek neki átadásra. Ezért csak az állapítható meg, hogy az iratátadási kötelezettségét teljesítette, és az ezt időben megelőző felszólító levél alapján pedig az eljárási költségekben történő marasztalására jogszerűen nem kerülhet sor.

A felszámoló és a hitelezők a fellebbezésre észrevételt nem tettek.

Az ítéletábla az elsőfokú bíróság végzését a Cstv. 6.§ (3) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 253.§ (3) bekezdésére tekintettel a fellebbezési kérelem korlátai között bírálta felül, ennek alapján – fellebbezés hiányában – a felülbírálat nem érintette az elsőfokú végzésnek az adós megszüntetésére vonatkozó rendelkezéseit.

Az így elbírált fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

Az adós volt vezető tisztségviselőjét az elsőfokú bíróság arra tekintettel kötelezte az eljárás költségeinek a megfizetésére, hogy a felszámolási eljárás egyszerűsített módon került befejezésre. A volt ügyvezetőt az öt költségekben marasztaló rendelkezés ellen önálló fellebbezés jog illeti meg, és a saját nevében előterjesztett fellebbezésben támadhatja az elsőfokú végzést azzal is, hogy a Cstv. 63/B.§ (6) bekezdés szerinti feltételek azért nem teljesültek, mert a felszámolási eljárás egyszerűsített módon történő befejezésére nem volt törvényes lehetőség.

Az ítélet tábla a felterjesztett iratokból megállapította, hogy az eljárás egyszerűsített módon történő befejezésének a feltételei az adott ügyben fennálltak, ugyanakkor tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a Cstv. 63/B.§ (6) bekezdése szerinti feltételek teljesültek volna, és téves döntést hozott, amikor az adós volt ügyvezetőjét az eljárás költségeiben marasztalta.

A Cstv. 63/B.§ (6) bekezdése alapján az adós gazdálkodó szervezet vezetőjét az eljárás költségeinek viselésére abban az esetben lehet kötelezni, ha az egyszerűsített felszámolási eljárásra a könyvvezetés, illetve a nyilvántartások hiányosságai miatt került sor, vagy ha a vezető tisztségviselő a cég felszámolását megelőző 3 év közül bármelyikben nem tett eleget az éves beszámoló, az egyszerűsített éves beszámoló, az összevont (konszolidált) éves beszámoló, külön jogszabályban meghatározott letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének. E rendelkezés az adós gazdálkodó szervezet (volt) vezetőjének felróható mulasztását szankcionálja.

Az elsőfokú bíróság végzésének indokolásából kitűnően az adós volt vezetőjének az eljárási költségekben történő marasztalását a Cstv. 63/B.§ (6) bekezdésének első fordulataira alapította.

A konkrét esetben a felszámoló a Cstv.63/B.§ (1) és (2) bekezdése alapján a felszámolási eljárásnak az iratok hiánya miatti technikai lebonyolíthatatlanságára, és vagyonhiányra is hivatkozva kérte a felszámolási eljárás egyszerűsített módon történő befejezését. A kérelemnek az elsőfokú bíróság a határozatának indokolásából kitűnően azért adott helyet, mert álláspontja szerint az adós vagyona a felszámolási költségek fedezetére sem elegendő, valamint a nyilvántartások és a könyvvezetés hiányai miatt az eljárás az általános szabályok szerint technikailag is lebonyolíthatatlan.

A felszámoló által előterjesztett iratok, nyilatkozatok, valamint a becsatolt 2011. október 4-én készült jegyzőkönyv alapján ugyanakkor az elsőfokú bíróság érdemben tévesen állapította meg azt, hogy az adóssal szemben az egyszerűsített felszámolási eljárás elrendelésének az eljárás technikai lebonyolíthatatlansága miatt is helye lett volna. A felszámoló az általa előterjesztett zárójelentésben egyrészt azt a nyilatkozatot tette, hogy az „adós iratanyaggal nem rendelkezik”, ugyanakkor a zárójelentés 2.1. pontjában ezzel ellentétesen úgy nyilatkozott, hogy: „Az adós képviselője részben teljesítette a Cstv-ben foglalt kötelezettségeit, a volt képviselő 2011. október 4-én megjelent a felszámolónál, és erről a jegyzőkönyv készült”. A felszámoló által becsatolt 2011. október 4-én készült jegyzőkönyv pedig azt tartalmazza, hogy az „adós volt vezetője átadta a felszámolónak a tevékenységzáró mérleget, és a cégben fellelhető iratok is átadásra kerültek tételes átvizsgálás nélkül.” A felszámoló ezt követően nem adta elő, hogy az átvett iratok mennyiben voltak hiányosak, konkrétan milyen iratok nem kerültek átadásra, és arra sem hivatkozott, hogy a volt vezetőt a nem vitatott iratátadást követően további iratok átadására szólította volna fel. Ezért valóban ellentmondásos, hogy a felszámoló a felszámolási eljárás egyszerűsített módon történő befejezése iránti kérelmét a Cstv.63/B.§ (1) bekezdésének mindkét fordulataira, így a vagyonhiány mellett az eljárás technikai lebonyolíthatatlanságára is alapította. Amennyiben ugyanis a felszámoló nyilatkozata szerint az adós vezetője az

adós iratait, és tevékenységet záró mérleget átadta, a felszámoló további iratok hiányát nem kifogásolta és ezek alapján további felhívást felé nem tett, akkor a felszámolás általános szabályok szerinti lefolytatásának az átadott iratok alapján nem lehetett akadálya. Az egyszerűsített felszámolási eljárásnak az irathiany miatti „technikai lebonyolíthatatlanságra” alapított elrendelésének szükséges törvényi előfeltétele az is, hogy a felszámoló a Cstv. 63/B.§ (1) bekezdésének megfelelő tartalmú felhívást intézzon az adós vezetője felé. E követelményeknek pedig e felhívás akkor felel meg, ha a felszámoló az adós gazdálkodó szervezet vezetőjét felhívja arra, hogy amennyiben a gazdálkodó szervezet nyilvántartásainak, illetve könyvvezetésének hiányosságait nem pótolja, egyszerűsített felszámolási eljárást fog kezdeményezni. Csak az ilyen tartalmú felhívás eredménytelensége után terjeszthető elő kellő alappal az irathiany miatti technikai lebonyolíthatatlanságra alapított egyszerűsített felszámolási kérelem.

Amennyiben a felszámoló a záróanyag benyújtásával egyidejűleg nem igazolja a vezetőnek a Cstv.63/B.§ (1) bekezdése szerinti megfelelő felhívását, a bíróság nem alkalmazhatja a Cstv. 63/B.§ (6) bekezdésében írt jogkövetkezményeket. (Debreceni Ítéltábla: Fpkf.III.30.090/2012/2.; Györi Ítéltábla: Fpkf.II.25.588/2012/2.)

A konkrét esetben a felszámoló e felhívása igazolására a 2011. szeptember 3-án kelt levelét csatolta, amely még 2011. október 4-i iratátadási eljárást megelőzően került kézbesítésre. Ebből következően pedig amennyiben az volt a felszámoló álláspontja, hogy az ezt követően átadott iratok oly mértékben hiányosak, hogy azok nem teszik lehetővé az eljárás általános szabályok szerinti lefolytatását, úgy akkor járt volna el helyesen, ha a fennálló (könyvvezetési vagy nyilvántartási) hiányokat konkrétan megjelölve ismételten felhívja az adós volt vezetőjét e hiányok pótlására a Cstv. 63/B.§ (1) bekezdésének megfelelő tartalommal. E rendelkezésnek ugyanis az a célja, hogy a volt vezető tudomással bírjon arról, hogy az általa átadott iratok oly mértékben hiányosak, hogy az eljárás technikailag lebonyolíthatatlan, és hiánypótlási kötelezettsége elmulasztása esetén egyszerűsített felszámolási eljárásra kerül, aminek jogkövetkezménye az ő eljárási költségekben történő marasztalása is.

A konkrét esetben erre azonban nem került sor, és ezért - a fent kifejtettek szerint – a megfelelő időben és tartalommal közölt felhívás hiányában fogalmilag kizárt annak „az eredménytelensége” is. Mindezek alapján a felszámoló a felszámolási eljárás egyszerűsített módon történő befejezése iránti kérelmét törvényes alap nélkül terjesztette elő a Cstv. 63/B.§ (1) bekezdése mindkét fordulatára alapítva, mert a „technikai lebonyolíthatatlanság” előfeltételei nem álltak fenn.

Ilyen körülmények között – az adós volt vezetőjéhez címzett – megfelelő időben közölt előzetes felhívás hiányában – a záró végzésben a fellebbező vezetővel szemben a Cstv. 63/B.§ (6) bekezdésében írt szankció jogszerű alkalmazására a Cstv. 63/B.§ (1) bekezdésében írt törvényi feltételek hiányában jogszerűen nem kerülhetett volna sor.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a Cstv. 6.§ (3) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 259.§ és Pp. 253.§ (2) bekezdés alapján az elsőfokú végzést - annak

megfellebbezett részében - megváltoztatta, és mellőzte az adós volt vezetőjének az eljárási költségekben történő marasztalását.